

O casă și-o femeie... eterna poveste...

Mărturisesc sincer că m-am dus să văd acest spectacol și dintr-o curiozitate, explicabilă, pentru cineva care a fost (nu singură) ani de zile organizatoarea unor spectacole de *Teatru de poezie* sau *café-theatre* de foaiier, la Oradea. Ei bine, ceea ce am văzut la Arad a fost mai mult: a fost un spectacol, chiar unul important, prin seriozitatea și implicațiile sale, de toate felurile: materiale, receptare, în fond, valoare estetică certă. Alexandra Gandi a alcătuit o versiune scenică după grupajul de poezii oferit de Adrian Păunescu, organizând un material poetic după legile scenei. A rezultat o montare omogenă, în care luminile, mișcarea, rostirea versurilor, intensitatea trăirii, au contribuit, toate, la nașterea unui spectacol de o oră și jumătate, fără pauză, care s-a urmărit, cum rar mi-a fost dat să văd, cu sufletul la gură.

Auzisem, cum se aud tot felul de întâmplare prin teatru, că Poetul ar fi istorisit (nu era prima oară) în acest grupaj de poezii, o poveste cât se poate de adevărată și de tristă, în același timp, legată de o dragoste mare și o dezamăgire și o trădare pe măsură. Se poate. De fapt, nu acest lucru este important, un poet trebuie să treacă, cred eu, mai ales prin stări de acest fel, pentru a putea crea povești emoționante. Cum altfel, nu?

Într-un cadru aerat, esențializat inteligent (Oana Văran Goia), actorii se mișcă degajat, printre doar câteva belemente de, nici nu-l pot numi mobilier, pentru că nu e: e un pom al Destinului, lângă care toarce, leneș sau mai grăbită, o *Parcă*, Soarta însăși, urmărind, la propriu, cu firul ghemului de lână, personajele. Care de fapt sunt două: *Poetul* (*Ego*, cu al său etern *Alter Ego*, și *Femeia* (ea, Eva), cea care face totul ca să-l împingă pe Bărbat spre patimă, spre păcat, cea care-l face fericit, coborându-l apoi în iadul deznădejdiei, al disperării și, cine știe, chiar al morții.

Și, cum spune poetul, „Așa e pe-aici, pe la noi, / Și eu fără tine fac doi. / Și tu fără mine faci doi, / Și eu fără tine fac doi...” De fapt, „pe la noi” înseamnă în ținutul fără logică al iubirii nebune, dezlănțuite, totale, care se termină cu scrum și cenușă.

Trebuie să recunosc, meritul cel mare îl are, nu Adrian Păunescu, vai, atât de controversatul Poet, ci Alexandra Gandi, care a știut să imprime reprezentației emoție, o seriozitate potrivită marilor spectacole, și nu în ultimul rând o imensă sinceritate, evitând lăcrimoșenia, mila civilă, omenească, dar inestetică, pentru căderea poetului, a îndrăgostitului în infernul disperării. Apoi remarcăm un lucru rar: actorii joacă unitar, cu farmec, cu emoție autentică, cu desăvârșită convingere, în fruntea lor, arzând, literalmente, ca o flăcără, Zoltan Lovas: tânăr, frumos, iubind cu patimă, el știe să aducă în scenă o emoție doar privind intens Femeia, doar dansând cu ea un tango languros, doar mișcându-se, ca o felină, între foile de hârtie pline de versuri (acolo intervine *alter egoul* său), foi care devin, superb moment, rochia de mireasă a celei care nu va fi niciodată mireasă...

Fragila ființă a *alter egoului* poetului (interpretat cu discreție de Costin Gavază, fără nici o stridență), figura Ursitoareii ciudate, argintii, precum o extraterestră, căreia tânăra debutantă Angela Petrean îi conferă cu siguranță, prin glasul frumos timbrat, o siluetă greu de uitat, în fine, o actriță cu ceva mai multă experiență, Carmen Butariu, trece prin scenă ca *Femeia* plină de taine, îndrăgostită, delicată, pătimașă, trădătoare, insistentă, răvășitoare. Costumele ei, de fiecare dată de altă culoare, accentuează stările prin care trece și sentimentele pe care le provoacă. Cei doi, precum Soarele și Luna, nu pot rămâne împreună.

Sala a ascultat cu răsuflarea tăiată această poveste de dragoste și ură oferită cu o intensitate emotivă și o dăruire exemplare, cu eleganță și rafinament.

Teatrul de Stat Arad – Din doi în doi de Adrian Păunescu. Adaptarea scenică, coloana sonoră și regia: Alexandra Gandi. Scenografia: Oana Varan Goia. Coregrafia: Ștefan Valkay. Licht design ing. Lucian Moga. Cu: Zoltan Lovas, Costin Gavază, Angela Petrean, Carmen Butariu.